

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2006-156-0044
Dok.: HLF41099

Besvarelse af spørgsmål nr. 9 af 6. februar 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om juridisk rådgivning (L 65).

Spørgsmål:

”Ministerens kommentar udbedes til henvendelsen af 3. februar 2006 fra Håndværksrådet jf. REU L 65 – bilag 7.”

Svar:

Håndværksrådet anfører i sin henvendelse til Folketingets Retsudvalg bl.a., at det er Håndværksrådets opfattelse, at der ikke er behov for at lade interesseorganisationers rådgivning af medlemmerne være omfattet af lovforslaget om juridisk rådgivning, hvorfor Håndværksrådet opfordrer Retsudvalget til at medvirke til, at lovforslaget udformes således, at anvendelsesområdet ikke omfatter juridisk rådgivning ydet af interesseorganisationer som led i organisationernes medlemsbetjening, uanset om der betales særskilt herfor eller via kontingentet.

Håndværksrådet henviser i den forbindelse til Justitsministeriets besvarelse af 11. januar 2006 af spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget, hvoraf det bl.a. fremgår, at rådgivning ydet af f.eks. en interesseorganisation til et medlem af organisationen mod betaling for den konkrete rådgivningsydelse vil være omfattet af loven.

Håndværksrådet anfører endvidere, at afhængig af karakteren af den enkelte virksomheds medlemskab betaler Håndværksrådets medlemmer for juridisk rådgivning ydet af organisationen via kontingentet og/eller helt eller delvis i form af et særskilt vederlag for den konkrete rådgivningsydelse. Rådgivningsydelsen er imidlertid den samme, uanset om der er tale om et medlem, der betaler for rådgivningen via sit kontingent, eller et medlem, der betaler et særskilt vederlag for den konkrete rådgivningsydelse, medlemmet efterspørger.

Det er således Håndværksrådets opfattelse, at det er unødvendigt i forhold til formålet med lovforslaget at lade interesseorganisationers rådgivning til medlemmerne være omfattet af loven, da denne rådgivning ydes i henhold til medlemmernes forventning om og krav til organisationernes medlemsbetjening.

Justitsministeriet bemærker indledningsvis, at det fremgår af afsnit 4.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at med lovforslaget ophæves markedsføringsforbuddet i vinkelskriverloven, men samtidig foreslås indført regler om god skik for juridisk rådgivning, og Forbrugerombudsmanden tillægges beføjelse til at føre tilsyn med overholdelsen af disse regler. Den foreslåede ordning er efter Justitsministeriets opfattelse udtryk for en hensigtsmæssig balance imellem på den ene side hensynet til at sikre navnlig forbrugerne den nødvendige beskyttelse, og på den anden side de konkurrencemæssige hensyn.

Forbrugerbeskyttelseshensynet er efter Justitsministeriets opfattelse så tungtvejende, at en ophævelse af vinkelskriverloven nødvendigvis må kombineres med at der indføres en nærmere regulering af god skik for juridisk rådgivning. Justitsministeriet kan derfor ikke tilslutte sig Håndværksrådets opfattelse, hvorefter det – ud fra konkurrencemæssige hensyn - ville være tilstrækkeligt blot at ophæve vinkelskriverloven.

Endvidere kan Justitsministeriet – som Håndværksrådet også er inde på i henvendelsen til Retsudvalget – oplyse, at det fremgår af afsnit 4.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at rådgivningen for at være omfattet af lovforslaget skal være ydet som led i rådgiverens erhvervsvirksomhed. Dette vil normalt forudsætte, at kunden betaler et vederlag for rådgivningen. Hvorvidt der betales et særskilt vederlag for den enkelte rådgivningsydelse, vil dog ikke i sig selv være afgørende for, om rådgivningen kan anses for at være ydet som led i rådgiverens erhvervsvirksomhed.

Det fremgår endvidere af det omtalte afsnit i lovforslaget, at rådgivning ydet af f.eks. fagforeninger, interesseorganisationer mv. til medlemmerne ikke vil være omfattet af lovens anvendelsesområde, da rådgivningen ikke kan betragtes som erhvervmæssig, ligesom en juridisk rådgivning i denne sammenhæng oftest vil være et accessorisk led i den almindelige medlemsbetjening om forhold, der i bred forstand har sammenhæng med foreningens formål.

I Justitsministeriets besvarelse af 11. januar 2006 på spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget anføres bl.a., at rådgivning ydet af f.eks. en interesseorganisation til et medlem af organisationen mod betaling for den konkrete rådgivningsydelse vil være omfattet af loven. Det samme gælder rådgivning ydet mod vederlag til ikke-medlemmer.

Når en interesseorganisations juridiske rådgivning ydes mod særskilt vederlag (og ikke via kontingentet) adskiller denne rådgivningsvirksomhed sig efter Justitsministeriets opfattelse grundlæggende ikke fra anden juridisk rådgivning, der ydes som led i en juridisk rådgivers erhvervsvirksomhed, og som omfattes af lovforslaget. Dette gælder uanset, om rådgivningen alene ydes til medlemmer af interesseorganisationen, eller om den også ydes til ikke-medlemmer.

Justitsministeriet finder på den anførte baggrund ikke, at der kan være grundlag for at undtage interesseorganisationers juridiske rådgivning til medlemmer mod vederlag – eller rådgivning til ikke-medlemmer - fra lovforslagets anvendelsesområde.